

Şâir Yalnızlığı

– NihatKaçođlu · 17 Temmuz 2015

ŞÂİR YALNIZLIğI

Telefon direkleri
Gecekondular
Minibüs şoförleri
Domates, biber satanlar
Portakal poşetleri
Uçurtmaya bakanlar
Okula giden çocuklar
Astım hastaları
Dilenciler
Kahvede pişti oynayanlar
İzmaritli balgamlı sokaklar
Psikopatlar, ayyaşlar
Cahiller, bađnazlar
Tiner çekenler
Esrar içenler
Kalabalığın içinde yalnızsın yıldızlar kadar

İşe koşan uykusuz insanlar
Sabahları bir telaş bir telaş
Tek caddesi vardır bu şehrin
Kirli beyaz apartmanlar
Akşamları yağın hüzün
İçine bir yağmur gibi dolar
Annendir yollarını gözleyen
Ondan başka kimin var
Asfaltsız yollarında mahallenin
Sarı beyaz kediler cirit atar
Çatılara kargalar konar
Serçelerin çığılığı dut ağaçlarında
Köpekler geçenlere havlar
Ne bir dost, ne bir kafa dengi
Kalabalığın içinde yalnızsın yıldızlar kadar

Yıkılmış sebze hali
Yenisini yapmışlar
Babanın hatırası canlanır
Bir de hastanelere bak
Çâresiz, kederli hastalar
Kafelerde kızlar, erkekler
Caddelerde tavuk dönerciler
Tekel bayiileri
Kuytulara birahaneler
Masalarda çirkin konsomatrisler
Seçim afişleri her yerde
Seni anlamıyor bu gülsüz bozkır
Zaten derdin başından aşkın
Kimseyle konuşmak istemezsin
Kalabalığın içinde yalnızsın yıldızlar kadar

Ölüme uzayan
Gri bir gölgedir ruhunda yalnızlık

Nihat KAÇOĞLU